

Rentats de cervell

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 7 de desembre de 2020
Després d'uns dies de sequera comunicativa, el divendres em sacseja l'amarga confirmació que el diabòlic i maldestre *Tribunal Supremo* ha denegat el tercer grau als nostres presos i preses polítiques. Haig de parlar de confirmació perquè les habituals filtracions de les altes institucions espanyoles ja ens ho havien avançat, en aquest cas al diari *El País*. Ja sabem de quin peu calça l'alta justícia espanyola que, endemés d'injusta, és de safareig malgrat que mai acaben de rentar la seva roba bruta, que és abundosa i pudent.

La justícia penitenciària, la més propera als presos, avalava el tercer grau, però el *Supremo* que els va condemnar havia de ser conseqüent amb la seva venjança i escarment. No penso llegir la resolució perquè els arguments formals i amagats ja els sabem. Una de les seves paranoiques raons deu ser la mateixa que es practicava a la Unió Soviètica, a Corea del Nord o als països dels règims més vils: no estan rehabilitats, o sigui que segueixen amb les seves conviccions de secessionisme i això només s'arranja amb un bon rentat de cervell com fan els jihadistes amb els pupils que preparen per atemptar contra els infidels. Aquest és, ni més ni menys, el règim que tenim dins d'aquest Estat repressiu i policíac, que encara no ha confessat qui va ser l'instigador dels atemptats del 17 d'agost de 2017 a Barcelona i Cambrils. A Rússia s'enverinen persones que fan nosa al règim, aquí s'intenta desestabilitzar un país en vigílies d'un referèndum d'autodeterminació atesa la impotència de trobar urnes i d'impedir-ne la celebració.

Amb la confirmada resolució de negar el tercer grau als presos se'ls impedeix de ser a casa durant aquest pont de quatre dies i, ben segur que també se'ls impedirà de passar Nadal amb les famílies. La justícia no té cor ni ànima. N'ha de tenir? Les lleis canvien, el que avui és considerat delictes, demà pot ser

una virtut. El cor i l'ànima podrien corregir aquesta falta de congruència legal en el temps. Però, on són el cor i l'ànima del *Supremo*? Potser dessota la roba bruta de fiscals i magistrats? Jo no crec en les persones que no tenen ni cor ni ànima i els fiscals i magistrats del *Supremo* són les "persones" que formulen les acusacions i dicten sentències respectivament. Un dia o altre els nostres presos polítics sortiran de la presó i els exiliats polítics tornaran a casa. A més de la seva innocència seran considerats com uns patriotes que van ser injustament condemnats per un Estat justicier tipus Inquisició. El poble bo, la majoria, el que compta en democràcia, els seguirà considerant com aquelles persones escollides pel poble democràticament, que van complir amb el que van prometre i si no ho van aconseguir va ser per la força bruta d'un Estat policial amb la signatura d'una "justícia" mediatitzada i sense ànima.

Quin Estat és aquest on uns quants militars que no s'aguanten ni els pets criden a una xarlotada consistent en voler afusellar 26 milions de ciutadans? Gent que enyora el fusell i la sang com uns "dràcules" qualssevols o els fusells que van perdre a Cuba, Puerto Rico i Filipines. Avorrits i nostàlgics de la barbàrie, però fent el ridícul com la cabra de la *Legión* quan desfila banyuda entre "Los novios de la muerte". Què farà la "justícia" espanyola contra aquests dels "pelotones de fusilamientos"? Han amenaçat de mort milions de persones! Encara que facin xarlotades, són bufonades que depassen el mal gust i ratllen en l'intent criminal. Vergonya de pertànyer, encara que sigui a la força, a un Estat que condemna la democràcia i li fan gràcia les xarlotades criminals que mai gosarà ni jutjar!

Catalans! Aixequem-nos pacíficament contra aquest Estat que ofega i oprimeix sense pietat i que, endemés, ens pren el pèl. La vella política de "peix al cove" ens portarà a la misèria econòmica i política. La desunió, a més ser l'as de l'enemic, ens està duent al conformisme dels colonitzats. El poble de

Catalunya, que hi veu més clar que molts dels nostres polítics, ja no vol engrunes que només engreixen a qui les accepta, ni vol la creació de regnes de taifes que esmicolen la nostra força. Volem polítics valents com els que estan a la presó i a l'exili. Volem tots els fruits de la nostra feina (el grau de solidaritat l'hem de decidir nosaltres), volem la unitat davant l'enemic. Blassem els calçasses i els que volen la seva "cadireta". L'enemic, que mai ha complert les seves promeses a Catalunya, és el mateix encara que reparteixi engrunes i pretengui ser *el gobierno más progressista i de izquierdas de la "democracia"*. Quins...! I, quina ingenuïtat o partidisme d'alguns!

Si la maleïda pandèmia permet celebrar les eleccions previstes pel 14F, si les afrontem amb l'actual falta d'unitat, la falta d'intel·ligència que ara per ara estem veient, estem abocats al fracàs, a la submissió, a la continuïtat de l'espoli. Ningú no es creu que després d'aquestes eleccions totes les forces polítiques independentistes que treguin "algun" diputat es posaran d'acord per formar govern i, molt menys, per governar civilitzadament per al benestar dels catalans. Només amb dos en tenim una vergonyosa i trista experiència. Personalment enyoro el president Torra. Aquella bruta i pudent "justícia" ja sabia què feia inhabilitant-lo. Aquí tampoc se li ha fet justícia, recordem-ho...! Anem malament, molt malament. Uns oprimint i els altres badant. Soc pessimista. Ja no confio ni en Europa. Els qui primer hem de posar-hi el cap i el pit som nosaltres. A veure si alguns ho entenen! No confio en miracles de darrera hora.